

jamo, ker se mnogi poštni naročniki zánjo oglašajo tudi pri uredništvu „Ljublj. Zvona“.

Pesmaričica po številkah za nežno mladino. Sestavil Anton Förster. Založil in natisnil Rudolf Milic v Ljubljani 1882, 8°, 64 str. Cena 15 kr. Na vsakih 12 iztisov prilaga se po 1 iztis brezplačno. Razen teoretičnega dela obseza ta knjižica 64 najnavadnejših in najlepših šolskih pesnij. — Gospod skladatelj piše v predgovoru: Razmere prostorov med raznimi toni so mladini pri petji bolj jasne po številkah nego po notah; zatórej imajo številke to prednost pred notami, da morejo učenci brez teoretičnih težav takoj peti. Akoravno nežna mladina poje navadno po posluhu, t. j. brez not, vendar številke učencem petje zeló polajšujejo, ker se le po posluhu in brez vsake naslombe naučene pesni lahko pozabijo. K temu se mlad pevec igraje pripravlja za petje po notah, ker si že v prvih začetkih ne vadi samo uho, ampak tudi oko, kar mu je pozneje neobhodno potrebno. Petje po številkah, metoda trojice Galin-Paris-Chevé, je kot najlažji pouk v petji zeló razširjen po Francoskem in Nemškem. Posebno se priporoča ta metoda za ljudske šole, ker se uči učenec pri njej misliti, na predmet paziti, ter se prihrani učitelju in učencu veliko truda in časa, kolikor ga je treba poučujé v petji le po posluhu.

Veneč Mariji Kraljici, zavetnici treh redov sv. Frančiška, v spomin 700letnice njegovega rojstva. Zložil in sestavil P. Angelik Hribar O. S. F. Z dovoljenjem vis. čast. knezoškofijstva in redovnega prednika. I. snopič. V tej zbirki je 24 raznih Marijinih pesnij, med drugimi je tudi slavna sv. Kazimira „Srčna hvala vedno gnala“ (Omni die). — Cena 75 kr. pri Blazniku, po pošti 5 kr. več.

Slovenske učne knjige. Ker nekateri gg. odborniki „Matice Slovenske“ delajo tako kisle obraze, kadar jim v misel vzameš kako slovensko učno knjigo, dasi imajo za razne nepotrebne slovnice (neslovenske) novcev na izobilje, pogodili so se nekateri slovenski gg. profesorji z ljubljanskim knigarjem g. Otomarjem Bambergom, da bode založil najpotrebnejše učne knjige slovenske. Tako n. pr. začel se je že staviti „Latinsko-slovenski slovar“ za 3. in 4. gimn. razred in v kratkem pojde v tiskarno Senekovičevó „Prirodoslovje za male gimnazije in male realke“. Da to podjetje ne more biti tako nehvaležno, kakor si nekateri domišljajo, sodimo po tem, ker je g. Bamberg pisateljem obljubil lepe nagrade. Za tega delj vse gospode, ki za tisk pripravljajo kako učno knjigo slovensko, opozarjamo na založnika O. Bamberga. Bis dat, qui cito dat!

Josip Rihar. Gospod Levstik pravi v zadnjem zvezku „Ljublj. Zvona“ na str. 252. da o Jos. Riharji ne ve, kdaj se je porodil, kdaj li umrl. Priobčim naj tedaj o njem sledečo črtico, pobrano v knezoškofijskem arhivu ljubljanskem.

Josip Rihar se je porodil l. 1759. v Polhovem Gradcu. Studiral je deloma v Ljubljani, deloma v Nemškem Gradcu, kjer je dovršil po modroslovnih šolah bogoslovne v glavnem semenišči. Leta 1782 16. marcija, dobil je v škofovi domači kapeli v Ljubljani prvo tonzuro. Blagoslovov pa ni prejel v Ljubljani, temveč prej ko ne v Gradcu, kjer je imel v semenišči cesarsk „titulam mensae“. Posvečen je bil v duhovna l. 1787. Tega leta pa v Ljubljani ni bil nihče ordiniran, ker je bil prvo polovico leta škof Karol pl. grof Herberstein že bolehen in po njega smrti škofovski sedež izpraznjen od 7. oktobra 1787. do 23. aprila